

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.] tagender, der vil etablere sig et sådant sted, hvor vi mangler virksomheder, samme vilkår, som vi giver de danske.

Man har været inde på en række mere specielle forhold, bl. a. om licitationsreglerne og skibsværfterne. I EF gælder der regler om, at ved offentlige licitationer på over 1 mill. dollars skal licitationen stå åben for tilbud fra firmaer i hele EF. Det indebærer naturligvis både fordele og ulemper, idet det indebærer, at når danske offentlige virksomheder gennemfører licitation, så kan man, hvis denne licitation er på så stor en opgave, at det drejer sig om over 1 mill. dollars, ikke forbeholde det for danske virksomheder. Men det indebærer jo på den anden side, at vi så får fri adgang til alle offentlige licitationer og får mulighed for at give tilbud dér i alle de lande, der kommer med i det udvidede fællesmarked, og alt andet lige, så må det vel være en fordel, at vi får en større afsætningsmulighed, end vi afgiver, da immervæk det offentlige i samtlige 9 andre EF-lande udgør et større marked, som vi får adgang til, end det, vi giver afkald på ved vore egne offentlige virksomheder.

Alle undersøgelser foretaget af det økonomiske sekretariat og det økonomiske råd peger også på, at det, der er afgørende for dansk erhvervslivs udvidelsesmuligheder, for den økonomiske vækst, er, at eksporten kan gå i vejret. Hvis vi skal opretholde en økonomisk vækst, så skal vi bevare den stigning, vi har i eksporten. Det gælder også for skibsbygningens vedkommende, idet den offentlige sektor her i landet naturligvis er mindre end summen af offentlige sektorer inden for et udvidet fællesmarked.

Man har rejst spørgsmålet om pensionering af landmænd og fejlagtigt stillet spørgsmålet til socialministeren, hvad man måske også kunne forledes til at tro ville være rimeligt, da ordet pensionering i Danmark plejer at vedrøre sociallovgivningen. Vi har imidlertid besluttet, hvad vi også mener er langt det letteste at administrere og det mest hensigtsmæssige, at de direktiver, man i fællesmarkedet har gennemført, og som vi har tilsluttet os, vedrørende modernisering af landbruget, det er direktiver, som vedrører landbrugets struktur, og som vi ikke, med den struktur, vi har i landbruget, og

den sociallovgivning, vi har, ønsker at opfatte som socialpolitik. I det omfang, vi vil drage nytte af de tre direktivers indhold, vil vi gøre det som et led i de landbrugsstøtteordninger, vi eventuelt vil lade være tilbage her i landet, og vi vil gøre det som et led i en effektivisering og modernisering af landbruget. Vi mener i øvrigt ikke, at bestemmelserne med den størrelse, danske landejendomme har, og med den realindkomst, danske landmænd har, vil få synderlig betydning her i landet.

Der har også været rejst handelspolitiske spørgsmål. Man har bl. a. spurgt om handelsaftaler, og man har drøftet frihandelsaftaler kontra toldunion. Hvad angår spørgsmålet om handelsaftaler, så er det sådan, at udviklingen fra krigens afslutning op til i dag har indebåret, at tosidede handelsaftaler er ophørt med at betyde noget. Vi byggede i starten en stor del af vores samhandel på tosidede handelsaftaler. Efter at vi har fået GATT-overenskomsten, efter at vi har været medlem af EFTA, og nu efter at vi formentlig også bliver medlem af den store toldunion, vil der ikke være noget praktisk indhold i handelsaftaler i gældende forstand, forstået som tosidede aftaler, hvor man forpligter sig til at give importtilladelse for et vist kvantum, et vist kontingent af udenlandske varer, mod at de monopoliserede importører f. eks. i østlandene afgiver nogle ordrer her i landet. Der er tværtimod enighed om i de vesteuropæiske lande, at man fuldt ud skal liberalisere samhandelen med østlandene, og vi for vort vedkommende er næsten færdige med en fuldstændig liberalisering af samhandelen med østlandene.

Det, der derimod kan blive tale om, hvis man skal realisere bestemmelserne i Romtraktaten om den fælles handelspolitik, er mere spørgsmål af generel art, spørgsmål om, hvilken fælles politik man kan føre for at fremme samhandelen og regulere samhandelen med omverdenen, men det er mere spørgsmålet om, hvilken generel handelspolitisk holdning vi skal have ved de store internationale forhandlinger, herunder forhandlingerne i GATT med USA og Japan.

Et spørgsmål, der er gået igen i mange indlæg, har været spørgsmålet om, hvordan man skulle vurdere en eventuel frihandelsaftale og en toldunion. Det var, som jeg